

Noget andet er, at Kystinspektoratet i kraft af sit generelle erfaringsgrundlag ofte vil kunne bidrage med skitser til standardkonstruktioner, skønmæssige overslag og muligvis på sagens foreløbige stadi medvirke i visse forundersøgelser. Det er et spørgsmål om, hvilke praktiske muligheder der konkret foreligger. Hertil kommer, at Kystinspektoratet har almindelige tilsynsopgaver i henhold til bestemmelsen i lovforslagets § 16.

Det må skønnes, at amtskommunerne i konsekvens af lovforslaget næppe vil få merudgifter i forhold til de udgifter, de hidtil har haft ved sekretariatsbetjening af landvæsenskommissioner, bistand til digelag m.v., hvilke opgaver de traditionelt i vidt omfang har påtaget sig.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

I modsætning til den bestående lovgivning (digelov og lov om kystsikringsanlæg) behandler lovforslaget diger og kystsikringsanlæg under ét. Som fælles betegnelse for aktiviteter, der modvirker oversvømmelse og kystnedbrydning, anvender lovforslaget »kystbeskyttelse«.

Ordet »sikring« anvendes ikke, da det forekommer at give udtryk for noget absolut, som kun de færreste foranstaltninger, der træffes, kan leve op til. En absolut sikring vil ofte være for kostbar.

I mange tilfælde vil der være tale om kystprocesser, der kan medvirke til begge arter af følger-virkninger, og en samlet vurdering af de tiltag, der skal træffes på en given kyststrækning, vil være det rationelle.

Bestemmelsen taler om »anlæg« og »andre foranstaltninger«. Ved »anlæg« tænkes f.eks. på diger, høfder, bølgebrydere, skråningsbeskyttelse og andre parallelværker. Imidlertid er der i de senere årtier en stigende erkendelse af, at en række andre foranstaltninger kan være af nok så stor betydning for en beskyttelse af kysten. Hovedeksemplet er kystfodring, hvorved forstås kunstig tilførsel af materialer som sand og ral til strandbred og den kystnære zone af havet. Andre eksempler er udfyldning af »trug« på strandbredden, en generel hævnning af strandplanet og rørlægning af vandløb, der ved frit løb gnaver (eroderer) i strandbredden.

Når der i lovforslaget tales om »foranstaltninger«, dækker dette begreb således en række varierende tiltag, herunder etablering af faste anlæg.

Ved valget af, hvilke foranstaltninger der skal tages i anvendelse, vil deres effektivitet og omkostningerne ved deres udførelse naturligvis være afgørende elementer. Andre hensyn spiller imidlertid også ind, navnlig hensynet til strandlandskabets udseende og rekreative anvendelse. I denne henseende vil eksempelvis kystfodring have store kvaliteter, fordi den ikke medfører ændring i kystlandskabets karakter.

Det er ifølge paragraffen amtsrådet, der kan bestemme, at der skal træffes foranstaltninger til kystbeskyttelse på en given kyststrækning.

Det må imidlertid bemærkes, at det naturligvis står en ejer eller en sammenslutning af ejere frit for at træffe sådanne foranstaltninger uden amtsrådets medvirken, hvis han eller de selv afholder udgifterne derved. I så fald skal der alene indhentes tilladelse til foranstaltningernes udførelse i henhold til § 16 (landjorden) og i kraft af statens højhedsret over søterritoriet, jfr. § 20, stk. 2. Amtsrådets beslutning er kun nødvendig, hvis de muligheder, som loven giver for at få gennemført en udgiftsfordeling (§ 5), for at ekspropriere (§ 6) osv, ønskes opnået. Amtsrådet vil naturligvis blive orienteret om alle tilladelser i henhold til § 16.

Det står efter forslaget enhver frit for at rette henvendelse til amtsrådet for at få dette til at rejse en sag. Der skal ikke som hidtil stilles sikkerhed for sagsomkostninger, idet selve den administrative sagsbehandling er gratis for den enkelte. Der er ikke grund til i loven at begrænse den kreds, der kan foranledige en sag rejst, da amtsrådet står frit med hensyn til, om det vil fremme sagen eller lade være.

Det forhold, at et amtsråd ikke efterkommer et ønske om at indlede en sag om foranstaltninger til kystbeskyttelse, kan ikke betragtes som »en beslutning i henhold til denne lov«, der kan efterprøves af trafikministeren i henhold til lovforslagets § 18.

Et amtsråd kan altså undlade at fremme en sag uden afholdelse af møde og uden at indhente udtalelser fra kommunalbestyrelsen og Kystinspektoratet. Men indleder amtsrådet en sagsbehandling, og ønsker det at holde det indledende møde, skal der foreligge udtalelser fra de nævnte myndigheder.

Til § 2.

Som netop sagt i bemærkningerne til § 1, er der ingen, der har krav på, at amtsrådet rejser en sag. Lovforslaget bygger på den forudsætning, at amtsrådet altid vil se på en henvendelse, der synes rimeligt begrundet. Men det er som nævnt undergi-